

ТАҚРИЗИ

муқарризи расмӣ, доктори илмҳои иқтисодӣ, профессор Ризозода Тӯра Раббим (Ризоқулов Тӯрақул Рабимқулович) ба диссертатсияи Одинаев Эраҷ Сарахонович дар мавзӯи «Такмили механизмҳои молиявии ҳавасмандгардонии истифодаи самараноки захираҳои иқтисодӣ дар Тоҷикистон» барои дарёфти дараҷаи илмӣ доктори фалсафа (PhD), доктор аз рӯи ихтисоси 6D050900 – Молия (6D050901 – Молия, муомилоти пулӣ ва қарз)

1. Мутобиқати муҳтавои диссертатсия ба ихтисос ва ё соҳаи илми эълоншуда

Одинаев Эраҷ Сарахонович дар мавзӯи «Такмили механизмҳои молиявии ҳавасмандгардонии истифодаи самараноки захираҳои иқтисодӣ дар Тоҷикистон» таҳқиқот бурдааст, ки он ба Шиносномаи номгӯи ихтисоси Комиссияи олии аттестатсионии назди Президенти Ҷумҳурии Тоҷикистон аз рӯи ихтисоси 6D050900 – Молия (6D050901 – Молия, муомилоти пулӣ ва қарз), аз ҷумла: қисми 1. Молия: 6.1.3. Назария ва методологияи таъсири низоми молиявӣ ба натиҷаҳои рушди иҷтимоию иқтисодӣ; 1.6. Ҷанбаҳои ниҳодии низоми молиявӣ; 1.7. Ҷанбаҳои инфрасохтори низоми молиявӣ; 1.10. - Ҳавасмандгардонии молиявии истифодаи самараноки ҳамаи намудҳои захираҳои иқтисодӣ ва Қисми 2. Муомилоти пулӣ, қарз ва фаъолияти бонкӣ: 6. 11.4. - Афзалиятҳои сиёсати пулию қарзии муосир ва воқуниши бахши воқеӣ ба татбиқи он мувофиқат мекунад.

2. Муҳимият ва зарурати баргузории таҳқиқот

Маълум аст, ки самаранок истифодабарии захираҳои иқтисодӣ дар таъмини рушди иқтисодӣ бузург буда, на танҳо дар баланд бардоштани сатҳи рақобатпазирии иқтисодӣ ватанӣ, инчунин ба сатҳи зиндагӣ, некуаҳволии аҳолии кишвар низ таъсири назаррас мерасонад. Таъсири ташкили босамари истифодаи самараноки захираҳои иқтисодӣ дар ҳақиқат яке аз масъалаҳои аввалиндараҷа дар имли иқтисодӣ аз давраҳои қаблӣ бокӣ мондааст. Аз ин рӯ, коркарди механизми ҳавасмандгардонии молиявии истифодаи самараноки захираҳои иқтисодӣ ҳоло ба яке аз масъалаҳои аввалият дошта мубадал гардидааст.

Дар шароити рушди иқтисодӣ ҷаҳони муосир масоили таъмини истифодаи самараноки захираҳои иқтисодӣ, бо мақсади расидан ба ҳадафҳои рушди иқтисодӣ, таъмини аҳоли бо ҷойи кору музди меҳнати

ҷавобгӯӣ талабот ба яке аз муаммоҳои мубрами иқтисодӣ-иҷтимоӣ табдил ёфтаанд. Қобили қайд аст, ки дар ҳалли мушкилоти номбурда махсусан коркарди механизми ҳавасмандгардонии молиявии самаранок истифодабарии захираҳои иқтисодӣ нақши калидӣ дорад.

Аз ин лиҳоз ба масъалаҳои маблағгузорӣ ва ҳавасмандгардонии молиявии фаъолият оид ба истифодаи самаранокӣ захираҳои иқтисодӣ таваҷҷӯҳи ҷиддӣ бояд дод. Азбаски имкониятҳои молиявии корхонаҳои ватанӣ маҳдуданд, пеш аз ҳама, бо сабаби тарзи кофӣ набудани захираҳои молиявии худӣ онҳо дар умум дар сатҳи пасти рақобатпазирии корхонаҳои ватанӣ, коҳишёбии даромаднокии захираҳои иқтисодӣ, муаммоҳо дар фурӯш инъикос мегардад. Илова бар он натиҷаи ғайрисамаранок истифодаи захираҳои иқтисодӣ дар баландшавии арзиши аслии маҳсулотҳо, афзоиши равандҳои таваррум ва инчунин дар суст инкишоф ёфтани баҳши молияи корхонаҳо, маҳаллӣ ва давлатӣ низ инъикос мегардад. Ҳамаи ин на танҳо ба рушди иқтисодӣ, инчунин дар самти таъмини устувори фаъолияти корхонаҳо ҳалал мерасонад. Дар робита ба ин, муҳимтарин вазифаи иҷтимоӣ иқтисодии Ҷумҳурии Тоҷикистон дар айни замон таҳияи низоми молиявии фаъолият баҳри баланд бардоштани самаранокӣ истифодаи захираҳои иқтисодӣ дар истеҳсолот бо мақсади баланд бардоштани рақобатпазирии маҳсулоти Тоҷикистон дар бозорҳои дохилӣ ва ҷаҳонӣ мебошад.

Суханҳои қайдгардида тақозо менамояд, ки асосҳои назариявӣ ва методологии механизмҳои молиявии ҳавасмандгардонии истифодаи самаранокӣ захираҳои иқтисодӣ бо дарназардошти хусусиятҳои хоси иқтисодиёти миллӣ мавриди таҳқиқ қарор дода шаванд.

Диссертатсияи Одинаев Эраҷ Сарахонович ба таҳқиқи масъалаи мазкур равона шудааст, ки ҳам аз ин нуқтаи назарияи амалия ва ҳам аз нуқтаи назари илмӣ иқтисодиёт ҷолиби диққат, саривақтӣ ва аҳамияти баланди стратегӣ дошта мебошад.

3. Навгони илмӣ натиҷаҳо ва хулосаву пешниҳодҳои диссертатсия

Дар диссертатсия, ҳамчун ҳадаф таҳқиқи механизмҳои ҳавасмандгардонӣ дар раванди истифодаи захираҳои иқтисодӣ дар пояи низоми молиявии Ҷумҳурии Тоҷикистон, ба назар гирифта шудааст.

Навоварии илмӣ рисола аз ҷанбаҳои назариявӣ ва методологии мукамалгардонии механизмҳои молиявии ҳавасмандгардонӣ, инчунин муайян намудани самтҳои самаранок истифода намудани захираҳои иқтисодии дар унсурҳои низоми молиявии миллии Ҷумҳурии

Тоҷикистон зоҳир гардида, инчунин афзалиятҳои рушди сиёсати пулию қарзӣ асоснок карда шудааст.

Натиҷаҳои назаррасе, ки моҳияти нафгонии илмӣ диссертатсияро инъикос мекунанд, инҳо мебошанд:

- дар асоси таҳқиқ ва асоснок намудани ҷанбаҳои назариявӣ ва амалии ташаккул ва рушди истифодаи самараноки захираҳои иқтисодӣ таърифи муаллифии мафҳуми захираҳои иқтисодиро дар пояи низоми молиявӣ кушода ворид карда шудааст;

- заминаҳои молиявии коркарди иқтисодӣ захиравӣ исбот карда шудааст, инчунин нақши низоми андозҳо дар ҳавасманд намудани субъектони сатҳи микроиқтисод ва макроиқтисод таҳқиқ карда шуда, сатҳи таъсиррасонии низоми андоз ба ҷараёни ҳавасмандии истифодаи самараноки захираҳои иқтисодӣ бо формулаҳои математикӣ арзёбӣ карда шудааст;

- самтҳои стратегӣ барои татбиқи сиёсати хароҷоти давлатӣ ба рушди иқтисодӣ исбот карда шуда, сатҳи таъсири ҳаҷм ва сохтори хароҷотҳои давлатӣ бар рушди иқтисодӣ, яъне бевосита ба ҳаҷми ММД мамлакат муайян гардидааст. Инчунин хароҷотҳои давлатӣ, ки дорои хислати истеҳсоли шомил мешаванд таҳқиқ гардидааст;

- дар асоси ба инобат гирифтани стратегияи давлатӣ оид ба гузариш ба иқтисоди индустриалӣ-инноватсионӣ бо назардошти таҷрибаи ҷаҳонӣ самтҳои асосии тақмили истифодабарии босуръати захираҳои иқтисодии Ҷумҳурии Тоҷикистон таҳқиқ ва арзёбӣ гардидааст;

- дар асоси исбот намудани нақши ниҳодҳои давлатӣ ҳангоми таҳияи механизмҳои ҳавасмандгардонии молиявӣ ҳамчун шартҳои зарурии рушди иқтисодӣ, роҳҳои тақмили механизмҳои ҳавасмандии молиявии давлатӣ роҷе ба масъалаҳои истифодаи самараноки захираҳои иқтисодӣ дар замони муосир коркард ва пешниҳод шудааст;

- дар диссертатсия дар раёфи ҳадафҳои рушди низоми молиявии мамлакат дурнамои роҳҳои самаранок истифодабарии захираҳои иқтисодӣ бо далелҳои мушаххас асоснок карда шудааст. Инчунин тавсияҳои илмӣ амалӣ оид ба рушди сиёсати пулию қарзӣ ва сиёсати фискалӣ бо мақсади ҳавасмандгардонии рушди иқтисодӣ муайян карда шудааст.

4. Дарҷаи асоснокӣ ва саҳеҳии муқаррароти илмӣ ва хулосаву пешниҳодот

Дар раёнди ҳалли илмӣ масъалаҳои гузошташуда раёнаҳои методологӣ ва методии пажӯҳиш, ки муаллиф интихобу истифода намудааст, имконият медиҳад, ки механизмҳои молиявии

ҳавасмандгардонӣ ва самаранок истифодабарии захираҳои иқтисодии мамлакат бо назардошти таҳқиқи таҷрибаи давлатҳои хориҷа мавриди таҳқиқ қарор дода асоснок ва пешниҳод намудааст.

Асоснокии хулосаву пешниҳодҳои дар диссертатсия нишон додашуда, сатҳи илмӣ онҳо аз он шаҳодат медиҳад, ки муаллиф асарҳои бунёдии олимони иқтисодии ватанию хориҷиро оид ба ҷанбаҳои назариявӣ ва методологии коркарди механизмҳои таъмини молиявӣ, самаранок истифодабарии захираҳои иқтисодӣ дар шароити муосир эҷодкорона истифода бурдааст.

Дар раванди таҳқиқоти диссертатсионӣ усулҳои гуногуни илмӣ, аз қабилӣ усули диалектикӣ, сохторӣ, системавӣ низомӣ, сабабӣ, усули омӯзиши омилҳо, экспертӣ-таҳлилӣ, арзёбии мунтазами миқдорӣ ва ҳамаҷониба, сохторӣ-функционалӣ, мантиқӣ, муқоисавӣ, омилӣ, усулҳои индуксия ва дедуксия, таҳлил ва синтез, инчунин, дигар усулҳои иқтисодӣ ва умумиилмӣ донишҳо васеъ истифода шудаанд.

Шиносоӣ бо мундариҷаи диссертатсия нишон медиҳад, ки муаллиф хеле моҳирона бо адабиётҳои илмӣ доир ба мавзӯи таҳқиқот кор кардааст, мустақилона далелҳои оморино вобаста ба мақсади таҳқиқот ҷамъ оварда, коркард ва таҳлил намудааст.

5. Сохтор, арзёбии моҳият ва сатҳи комилии диссертатсия

Диссертатсия аз номгӯи ихтисораҳо, муқаддима, се боб, нӯҳ зербоб, хулоса ва пешниҳодҳо иборат мебошад. Матни асосии диссертатсия дар 186 саҳифаи компютерӣ баён гардидааст, ки фарогири 27 ҷадвал, 7 расм ва 2 диаграмма иборат буда, рӯйхати адабиёт 154 номгӯиро дар бар мегирад.

Дар муқаддима аҳаммият ва мубрамиати мавзӯи диссертатсия асоснок гардида, дараҷаи таҳқиқот, мақсад ва вазифаҳои таҳқиқот, объекти таҳқиқот, асосҳои назариявӣ - методологии таҳқиқот, аҳаммияти назариявӣ ва амалии диссертатсия баён гардидааст.

Дар боби якум, ки «Асосҳои назариявӣ усули ҳавасмандгардонии молиявии истифодаи захираҳои иқтисодӣ» унвон дорад, моҳияти захираҳои иқтисодӣ, таҷрибаи хориҷӣ, принсипҳо ва механизми ҳавасмандгардонии молиявӣ дар Тоҷикистон мавриди таҳқиқ қарор гирифтааст (С. 15-70).

Муаллиф дар фасли нахустини диссертатсия ақидаҳои олимони хориҷӣ ва ватанӣ доир ба моҳияти мафҳуми «низомии молиявӣ», инчунин хусусиятҳои моделҳои низомии молиявиро бо далелҳо ибраз намуда, вазифаҳои тақсими захираҳои молиявӣ дар сохтори низомии молиявии давлат ҷудо кардааст. Дар асоси он қайд карда мешавад, ки низомии молиявӣ, дар бештари мавридҳо ба чунин зербаҳшҳои низомии иҷтимоӣ

иқтисодии мамлакат, аз қабилӣ бозори меҳнат, бозорҳои мол, сатҳи ҳифзи иҷтимоии аҳоли ва низоми маориф таъсирҳои мусбӣ манфи мерасонад (С. 17-24). Ақидаи мазкур боиси таваҷҷуҳи махсус мебошад.

Яке аз ҷанбаи ҷолиби диққат дар фасли якуми диссертатсия дар он аст, ки тибқи таҳлили таҳқиқҳои равияи неокласикӣ, неокейнсиансӣ, монетарӣ, назарияҳои рушди иқтисодӣ вазифаҳои низоми молиявӣ ба 5 гурӯҳ ҷудо карда шудааст. Алаҳусус,; - ҷамъоварии пасандозҳо; - идора намудани хавфҳо; - иттилоотӣ; - гузаронидани назорат ва мониторинг; - раванди ихтисоркунии хароҷоти молу хизматрасониҳо (С.33-34). Дар ин асос муаллиф қайд менамояд, ки низоми молиявӣ дар ҳалли масъалаи дастгирии молиявии рушди иқтисодӣ нақши ҳалкунанда дошта, ба ташаккули захираҳои молиявии иқтисодиёт пеш рафта ва мутобиқ гашта, тақсими самараноки онҳо мувофиқи манфиатҳои иқтисодии миллӣ мусоидат менамояд (С.35).

Вобаста ба мавзӯ, муаллиф дар ҷараёни таҳқиқот се фарзияи асосии таъсири низоми молиявиро баррасӣ ва мавриди таҳқиқ қарор додааст. Онҳо: - фарзия «пешниҳоди молиявӣ», ки мувофиқи он сатҳи рушди молиявӣ ба рушди иқтисодӣ таъсири бевосита дорад; - фарзия «тақозои молиявӣ», ки мувофиқи он рушди молиявӣ аз тағйирот дар баҳши воқеӣ вобаста аст; - фарзия «алоқаи дучонибаи сабабӣ» яъне таъсири мутақобилаи сатҳи рушди низоми молиявӣ ва рушди иқтисодӣ (С. 36).

Дар диссертатсия ба масъалаҳои тағйир ёфтани ҳаҷми хароҷоти давлатӣ ҳангоми тағйирёбии сармоягузорӣ ва афзоиши даромади миллӣ аҳамияти махсус дода шудааст. Дар ин асос муаллиф қайд менамояд: “Мутаассифона, механизми танзими давлатӣ ба қадри кофӣ роҳандозӣ нагардидааст, татбиқи он дар амал бо монеаҳои зиёд, аз ҷумла болоравии нархҳо, тағйирёбии қурби асъор, динамикаи фоизи қарз ва ғайра. Бо вучуди ин, механизми шабеҳи таъсири хароҷоти давлатӣ ба истехсол аз он хабар медиҳад, ки дар вақти таназзул аз хароҷоти давлатӣ барои афзоиши МММ метавонем истифода барем. Баръакс, дар давраи болоравии босуръати иқтисодиёт, ҳукумат метавонад хароҷоташро коҳиш диҳад ва ба ин васила ҳаҷми талабот ва маҳсулоти маҷмӯиро коҳиш диҳад” (С. 45-52).

Диссертант ба таҷрибаи давлатҳои хориҷӣ баҳри тақмили минбаъдаи низоми молиявии Ҷумҳурии Тоҷикистон диққати асосӣ медиҳад. Муаллиф қайд менамояд, ки “...Истифодаи таҷрибаи давлатҳои хориҷӣ, аз ҷумла Русия ва Қozoқистонро оид ба ташкили фондҳои кафолатдиҳӣ ва субсидияи давлатӣ барои пӯшонидани як қисми фоизи қарзи корхонаҳоро истифода бурдан аз манфиатҳои ҳоли нест. Дар

Ҷумҳурии Тоҷикистон таъсири меъёри бозтамвили Бонки миллии Тоҷикистон ба меъёрҳои қарзи бонкҳои тижоратӣ ва рушди иқтисодиёти миллии на чандон назаррас мебошад. Аз ин лиҳоз, дар заминаи омӯзиши таҷрибаи давлатҳои хориҷӣ оид ба истифодаи меъёри бозтамвили бонкҳои марказӣ, механизми ташаққул ва истифодаи бозтамвили Бонки миллии Тоҷикистонро тақмил диҳем ба мақсад мувофиқ мебошад.” (С. 56 - 68).

Дар боби дууми диссертатсия «Таҳлили механизмҳои молиявии ҳавасмандгардонии истифодаи самараноки захираҳои иқтисодӣ» арзёбии нишондиҳандаҳои молиявии самаранок истифодаи захираҳои иқтисодии мамлакат, таҳлили таъсири низоми молиявӣ ва сатҳи монетизатсиякунонии иқтисодиёт ба истифодаи самараноки захираҳои иқтисодӣ баррасӣ гардидааст (С.71-118).

Диссертант дар асоси арзёбии нишондиҳандаҳои молиявии самаранокии истифодаи захираҳои иқтисодӣ дар солҳои соҳибистиклолии Тоҷикистон қайд менамояд, ки низоми молияи Ҷумҳурии Тоҷикистон хусусиятҳои зеринро дорад: 1) қисми зиёди захираҳои молиявӣ бо истифода аз механизми андоз ва буҷет тақсим карда мешавад; 2) механизми фаъолияти бозори қоғазҳои қиматнок дар сатҳи паст қарор дорад; 3) маблағгузориҳои бонкӣ дар сатҳи нисбат паст қарор дорад; 4) ҳиссаи қарзҳои бонкӣ дар сатҳи номуайян қарор дорад; 5) сохтори сармояи бонкӣ ва самаранок истифодаи он назар ба бонкҳои давлатҳои хориҷа қуллан фарқ мекунад; 6) ҳиссаи фондҳои ташкилотҳои суғуртавӣ, ниҳодҳои сармоягузорӣ ва нафақавӣ дар нишондиҳандаҳои рушди баҳши воқеии иқтисодӣ дар сатҳи паст қарор дорад; 7) бозори қоғазҳои қиматнок вазифаи худро дар амал иҷро намекунад; 8) дар сатҳи паст қарор доштани маърифати молиявии аҳолии кишвар. (С. 71 - 82).

Диссертант таъкид менамояд, ки дар сиёсати андозии кишвар тағйиротҳои нав ворид карда шавад, чунки талабот ба захираҳои молиявӣ дар сатҳи ниҳодҳои давлатӣ қисман қонеъ нагардида, принсипи кофӣ будани воридотҳои андозӣ таъмин карда намешавад. Ғайр аз ин, низоми амалкунондаи андоз ба беҳтаршавии фазои соҳибкорӣ мусоидат намекард ва дар солҳои охир коҳиш ёфтани теъдоди соҳибкорони хурду миёнаи фаъолиятдошта ба назар мерасад. Аз ин нуқтаи назар, аз нав тарҳрезӣ намудани баъзе аз унсурҳо, кам кардани меъёрҳои андозӣ ва таъмини ҳавасмандгардонҳои нав ба субъектҳои иқтисодӣ (махз, ба андозсупорандагони ватаниву хориҷӣ) муҳим арзёбӣ мегардад. (С. 89-92).

Муаллиф бо истифодабарӣ аз усули гуногуни таҳқиқот натиҷаҳои муҳимро ба даст овардааст. Инчунин таъкид карда шудааст, ки ҳаҷми

лоиҳаҳои сармоягузори давлатӣ татбиқшаванда ҳиссаи маблағгузориҳои соҳаҳои бахши воқеии иқтисодиёт аз маҷмӯи хароҷоти буҷети давлатӣ томоюли чандирӣ доранд. Инчунин хароҷоти буҷети давлатӣ солҳои охир тағйиротҳои кулӣ вобаста ба татбиқи ҳадафҳои стратегии давлат ба амал омадааст. Ҳиссаи соҳаи маориф, тандурустӣ, суғуртаи иҷтимоӣ ва ҳифзи иҷтимоӣ афзоиш ёфтааст. Дар асоси таҳлилҳо муаллиф нишон медиҳад, ки самаранокии хароҷоти давлатӣ (КСХД) дар солҳои 2019 – 2022 КСХД томоюли зиёдшавӣ дошта, он аз беҳсозии идоракунии молияи давлатӣ ва равиши назорати давлатии молиявӣ дар чараҳои ҷамъоварӣ ва истифодаи воситаҳои буҷетӣ шаҳодат медиҳад. (С.78-79).

Дар ин бахши диссертатсия сатҳи монетизатсиякунонии иқтисодиёти Тоҷикистон таҳлил карда шуда, қайд карда шудааст, ки "... томоюли афзоишии он устувор намебошад. Ноустувории сатҳи монетизатсиякунонии иқтисодиёти миллӣ аз омилҳои зиёде дохилӣ ва беруна вобаста мебошад, ки онҳоро ҳангоми амалӣ намудани сиёсати пуливу қарзии давлат ба инбоат гирифтани муҳим мебошад. Ҳанӯз ҳам сатҳи монетизатсиякунонии иқтисодиёти Тоҷикистон аз меъёрии ҳадди ақалл, ки дар асоси таҷрибаи ҷаҳонӣ муқаррар шудааст паст мебошад". Асосноккунии мазкур ки барои назария ва амалияи иқтисодиёти ватанӣ хеле муҳим аст. (С. 107-114).

Дар боби саввум, «Самтҳои асосии ҳавасмандгардонии молиявии истифодаи самараноки захираҳои иқтисодӣ дар Тоҷикистон» тақмили механизмҳои молиявӣ, таҳияи дурнамои рушди бахши молиявӣ ва роҳҳои самаранок истифодабарии захираҳои иқтисодӣ дар ҳошияи низоми молиявии мамлакат мавриди таҳқиқ қарор гирифтааст. (С. 119-165).

Дар бахши тавсиявии диссертатсия муаллиф таваҷҷуҳи бештари худро, ба ҳам пайвастании иқтисоди саноатӣ бо рушди инноватсионӣ ва истифодаи истилоҳи «иқтисодиёти индустриалӣ-инноватсионӣ» додааст, ки мантиқан дуруст мебошад. Зеро дар механизми молиявии самаранок истифодабарии захираҳои иқтисодӣ, минбаъд дар рушди иқтисодиёти индустриалӣ-инноватсионӣ бояд аҳамияти ҷиддӣ зоҳир гардад. Муаллиф қайд менамояд, ки дар байни омилҳои рушди иқтисодӣ рушди саноат ва сармояи инсонӣ ҳамчун омилҳои асосӣ баромад мекунанд. Онҳо, бояд ҳангоми таҳияи барномаҳои давлатии сатҳи минтақавӣ дарҷ гарданд. (С. 120 - 127).

Дар натиҷаи таҳлилҳо муаллиф муайян намудааст, ки масоили вазъи устувории низоми бонкӣ, аз ҷумла арзёбии сифати сандуқи қарзии ниҳодҳои бонкӣ, сармоякунонии онҳо, дараҷаи афзоишҳои меъёри

фоизи қарзҳо, татбиқи принципҳои идоракунии корпоративӣ, чорӣ намудани технологияҳои муосири иттилотию коммуникатсионӣ, пешниҳоди маҳсулотҳои инноватсионӣ ва ғайра ҳалли худро наёфтааст. (С. 133 - 137).

Дар диссертатсия бо тарзи алоҳида барои баҳодиҳии нишондиҳандаҳои зерсохтори баҳши молиявӣ ба маҷмӯи маҳсулоти дохилӣ модели иқтисодии математикӣ коркард карда шудааст. Аз натиҷаи ниҳонии дурнамои рушди баҳши молиявӣ бармеояд, ки коэффисиенти коррелятсия аз рӯи модели матритса натиҷаи хуб ба бор меоварад. Аз ин лиҳоз, таъсири нишондиҳандаҳои асосии зерсохтори баҳши молиявӣ, даромадҳои буҷети давлатӣ, хароҷоти буҷети давлатӣ, маблағгузориҳои қарзии бонкҳо, даромад ва хароҷотҳои ташкилотҳои суғурта арзёбӣ карда шудааст. (С. 140-149).

Дар таҳқиқот исбот карда шудааст, ки равандҳои ҷаҳонишавии иқтисодиёт ва ҳамгироии минтақавӣ ба пурзуршавии таъсири омилҳои берунӣ ба рушди иқтисодиёти миллӣ оварда мерасонанд. Бинобар ин, пешниҳод гардидаст, ки дар шароити имрӯза таъсири омилҳои берунӣ ба низоми молияи давлат пурра таҳқиқ карда шавад, гузариш ба стандартҳои байналмилалӣ, гузариш ба низоми рақамӣ, электронӣ дар баҳши молия вусъат дода шавад. (С. 152 - 159).

Ба андешаи муаллифи диссертатсия, андешидани тадбирҳои судманд ҷиҳати коҳиш додани таъсири хавфҳои эҳтимоли ба иқтисодиёти миллӣ ва баланд бардоштани рақобатпазирии иқтисодиёт, пешбурди сиёсати мутавозини молиявӣ қарзӣ, раванди истифода намудани воситаҳои самарабахши буҷетӣ ва маблағҳои ҷалбшуда, инчунин худдорӣ намудан аз хароҷотҳои дуюмдараҷа, дарёфти манбаъҳои иловагӣ ҷиҳати рушди низоми молиявӣ ва иҷрои ӯҳдадорӣҳои иҷтимоӣ ва байналмилалӣ давлатиро талаб менамояд. (С. 163-165). Бо ин нуқтаи назари муаллиф бояд розӣ бошем, зеро ин самтҳои муҳими иқтисодиёт дар шароити муосир мебошад.

6. Аҳамияти илмӣ, амалӣ, иқтисодӣ ва иҷтимоии натиҷаҳои диссертатсия

Аҳамияти назариявии таҳқиқот дар он ифода меёбад, ки муқаррароти илмӣ диссертатсия барои ғанӣ гардонидан ва инкишофи назарияи молияи давлатӣ, молияи корхонаҳо, консепсияи бозори захираҳои иқтисодӣ мусоидат мекунанд. Инчунин, муқарророти оид ба самтҳои фаъолияти низоми молияи Ҷумҳурии Тоҷикистон, иқтисодии механизмҳои молиявии ҳавасмандгардонии рушди иқтисодӣ аз ҷониби Вазорати молияи Ҷумҳурии Тоҷикистон дар коркарди барномаҳои

давлатӣ истифода бурдан мумкин аст. Истифодаи натиҷаҳои таҳқиқот дар фаъолияти амалӣ имконияти баланд бардоштани самаранокии захира истифодабариро дар ҷумҳурӣ муҳайё мекунад.

Инчунин, ҷанбаҳои асосии диссертатсия метавонанд ҳангоми таълим барои таҳияи барномаҳои корӣ ва фанҳои таълимии «Молия», «Иқтисоди молиявӣ», «Бюджет ва низоми бюджетӣ», «Макроиқтисод», «Пул, қарз, бонкҳо», «Молияи минтақавӣ»-ии донишҷӯён, магистрантон, докторантони PhD ва унвонҷӯёни Донишгоҳи давлатии молия ва иқтисодии Тоҷикистон мавриди омӯзиш ва таҳқиқ истифода карда шаванд..

7. Эроҳҳо доир ба диссертатсия

Новобаста аз он ки диссертатсияи мазкур ҷанбаҳои зиёди бартарихоро дорад, баъзе камбудҳои низ ҷой дорад:

1. Дар қисмати “мубрамияти” диссертатсия бо далелҳои аниқу сахҳ, факту рақамҳо аз ҳаёти воқеӣ оид ба мавҷудияти муаммоҳо дар истифодаи самараноки захираҳои иқтисодӣ дар Тоҷикистон асоснок карда илова мешуд, мувофиқи мақсад мегардид;

2. Дар қисмати “Дараҷаи таҳқиқи мавзуи илмӣ” ному насаби зиёди олимони хориҷӣ ва ватанӣ гирд оварда шудааст: - беҳтар мешуд, агар ҳар як олими ватанӣ дар кадом самти масъалаи баррасишавандаро ҳиссагузор аст ишора мегардид; - мавриди таҳлил ба қорҳои илмии олимони ватанӣ диққати кам зоҳир шудааст.

3. Дар асоси таҳқиқоти диссертатсионӣ муаллиф тавонистааст, ки натиҷаҳои назарраси илмиро ҳамчун навгонӣ дар шаш банд пешниҳод кардааст. Ба андешаи мо, боз ҳам беҳтар мегардид, агар муаллиф зимни баррасии банди чоруми навгонӣ: “Самтҳои рушди босуръати захираҳои иқтисодии Ҷумҳурии Тоҷикистон дар давраи гузариш ба иқтисоди индустриалӣ-инноватсионӣ бо дарназардошти таҷрибаи ҷаҳонӣ муайян карда шуданд” гуфта шудааст, аз нуқтаи назари муаллиф, кадом самтҳо дар назар дошта шудааст, бо тарзи кӯтоҳ ишора мегардид боз ҳам хуб мешуд.

4. Дар зербоби 1.2., ки “Вижагиҳо, принципҳо ва асосҳои методи ҳавасмандгардонии молиявии истифодаи захираҳои иқтисодӣ” унвон дорад, мазмун ва мундариҷаи принципҳо, инчунин методҳои ҳавасмандгардонии молиявӣ пурра инъикос нагардидааст, дар он бештар асосҳои назариявӣ масалаи таҳқиқот баррасӣ гардидааст.

5. Дар зербоби 1.3. “Таҷрибаи давлатҳои хориҷӣ оид ба анғезаҳои молиявии самарабахшии захираҳои иқтисодӣ ва имкониятҳои истифодаи он дар Тоҷикистон”. Агар он таҷрибае, ки барои қабул дар иқтисодиёти

миллӣ имконпазир мебошад боз ҳам васеътар дарҷ карда шавад, мувофиқи мақсад мешавад.

6. Дар боби дуввум, параграфи 2.1. диссертатсия “Арзёбии нишондиҳандаҳои молиявии самаранокии истифодаи захираҳои иқтисодӣ дар солҳои соҳибистиклолии Тоҷикистон” номида шудааст, вале яқум ҳаҷми зербоби мазкур хело кам аст ҳамагӣ 11 саҳифа, дуввум дар мундариҷаи он нишондиҳандаҳои молиявии самаранокии истифодаи захираҳо пурра инъикос нагардидааст, ҳамагӣ як ҷадвали таҳлилӣ дода шудааст.

7. Дар саҳифаи 135 -уми диссертатсия расм оид ба “Зерсохторҳои бозори молиявии Тоҷикистон” гирд оварда шудаст, ки таҳлили пурраи худро наёфтааст. Хуб мешуд, муаллиф бояд ҳар яки қисматҳои алоҳидае, ки дар расм оварда шудааст дар алоҳидагӣ таҳлил карда сарбории илмӣ онҳоро дар масалаи таҳқиқишаванда нишон меод.

8. Дар диссертатсия нокифоягии маълумотҳои омории расмӣ, ки сатҳи муосири самаранокии истифодаи захираҳои иқтисодиро нишон медиҳад, ба назар мерасад.

Вале метавон гуфт, ки камбудии ҷойдошта ба қисми манфӣ намерасонад, характери тавсиявӣ дорад ва диссертатсияи Одинаев Эраҷ Сарахонович дар сатҳи зарурӣ омода карда шудааст ва аз ҷиҳати мазмун мутобиқи талабот мебошад.

8. Тасдиқи ифодаи натиҷаҳои таҳқиқоти диссертатсионӣ дар нашрияҳои илмӣ

Дар асоси таҳқиқ ва натиҷаҳои илмӣ амалии қисми диссертатсионӣ, дар маҷмӯъ 8 интишороти унвонҷӯ, аз ҷумла 5 мақола дар маҷаллаҳои илмӣ тақризшавандаи аз ҷониби ҚОА-и назди Президенти Ҷумҳурии Тоҷикистон ва 3 адади он дар дигар нашрияҳои илмӣ бо забонҳои гуногун дар ҳаҷми 3,12 ҷ.ҷ. вобаста ба мавзӯи таҳқиқот ба ҷоп расонида шудааст.

Натиҷаҳои таҳқиқоти илмӣ дар конференсияҳои илмӣ назариявӣ ва илмӣ амалии байналмилалӣ ва ҷумҳуриявӣ ба тариқи маърузаҳои илмӣ баён шудаанд. Дар интишороти муаллиф, ҳамаи мақолаҳои илмӣ мазмун ва мундариҷаи диссертатсияи пешниҳодгардидаро инъикос менамояд, яъне пурра мутобиқат дорад.

9. Мутобиқати автореферат ба муқаррароти асосии диссертатсия

Автореферати диссертатсия тибқи талаботи муқарраргардида барои дарёфти дараҷаи илмӣ доктори фалсафа (PhD) - доктор аз рӯйи ихтисоси 6D050900- Молия (6D050901- Молия, муомилоти пулӣ ва қарз)

таҳия гардида, мазмуни асосии таҳқиқотро инъикос мекунад ва дар он натиҷаҳои илмӣ асоснокгардида шарҳи пурраи худро ёфтаанд.

10. Мутобиқати тахассуси илмӣ довталаб ба дараҷаи илмӣ

Диссертатсия дорои аҳаммияти баланди назариявӣ амалӣ ва навгонии илмӣ буда, дар сатҳи баланди илмӣ методологӣ омода гардида, масъалаи муҳими илмӣ ҳалли худро ёфтааст.

Диссертатсия дар мавзӯи «Такмили механизмҳои молиявии ҳавасмандгардонии истифодаи самараноки захираҳои иқтисодӣ дар Тоҷикистон», барои дарёфти дараҷаи илмӣ доктори фалсафа (PhD), доктор аз рӯйи ихтисоси 6D050900 – Молия (6D050901 – Молия, муомилоти пулӣ ва қарз) таҳқиқоти илмӣ-тахассусии баитмомрасида буда, ба талаботи бандҳои 31, 33, 34 ва 35 низомномаи “Тартиб додани дараҷаҳои илмӣ”, ки бо қарори Ҳукумати Ҷумҳурии Тоҷикистон аз 30 июни соли 2021, № 267 (қарори Ҳукумати ҚТ аз 26.06.2023, № 295) тасдиқ гардидааст, ҷавобгӯ мебошад.

Мукқарризи расмӣ:

**доктори илмҳои иқтисодӣ, профессор,
муовини ректор оид ба робитаҳои
байналмилалӣ Донишгоҳи давлатии
ҳуқуқ, бизнес ва сиёсати Тоҷикистон**

Ризозода Тӯра Раббим

Суроға: 735700, Ҷумҳурии Тоҷикистон, вилояти Суғд шаҳри Хучанд, 17-мкр-н, хонаи 1, Телефон: (+992) 3422 23594 E-mail: t_rizokulov@mail.ru

Имзои доктори илмҳои иқтисодӣ, профессор Ризозода Тӯра Раббимро тасдиқ мекунам,

Сардори Раёсати кадрҳо ва корҳои махсус

Бобоев А. Х.